

BAHÁ'Í-SAMFUNNETS UTTALELSE OM

NATUREN

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 15.

© Bahá'í Forlag, 1988.

Opprinnelig utgitt av
Bahá'í International Community,
Office of Public Information
med tittelen
The Bahá'í Statement on Nature.

ISSN 0801-650X

Elektronisk versjon 2009.

BAHÁ'Í FORLAG, OSLO

INNLEDNING

I september 1986 startet «Verdens Naturfond» (World Wide Fund for Nature, WWF) sitt «Nettverk for miljø og religion». Religiøse ledere som representerte buddhister, kristne, hinduer, jøder og muslimer, møtte da miljøledere i Assisi i Italia.

Hver av de fem religionene som var representert der, fremla en erklæring om naturen. Pr. oktober 1987 var bahá'íene den sjette større religionen som sluttet seg til dette nye fellesskapet. De fremla da denne uttalelsen til støtte for nettverkets formål.

«Naturen er i sitt innerste vesen legemliggjørelsen av mitt navn Formeren, Skaperen. Ulike årsaker gjør dens åpenbaringer mangfoldige, og i denne mangfoldigheten er der tegn for mennesker med dømmekraft. Naturen er Guds vilje og uttrykker den i og gjennom den betingede verden. Den er en bestemmelse fra forsynets side forordnet av forordneren, den allvise.»

– Bahá'í-skriftene –

Med disse ordene skisserer Bahá'u'lláh, bahá'í-troens profet og grunnlegger, det vesentlige forholdet mellom mennesket og miljøet: At storheten og mangfoldigheten i naturens verden er en meningsfylt gjenspeiling av Guds storhet og gavmildhet. For bahá'íene følger av dette den forståelse at naturen må respekteres og beskyttes, som en guddommelig betrodd eiendom som vi er ansvarlige for.

Dette er et tema som selvfølgelig ikke er spesielt for bahá'í-troen. Alle verdens store religioner knytter denne grunnleggende forbindelsen mellom Skaperen og hans verk. Hvordan kunne det vel være anderledes? Alle de store uavhengige religionene bygger på åpenbaringer fra én Gud – en Gud som fortløpende har sendt sine budbringere til jorden for at menneskeheten kunne bli belært om hans veier og vilje. Dette er kjernen i bahá'íenes tro.

Som den nyeste av Guds åpenbaringer har imidlertid bahá'í-læren spesiell betydning for forholdene i vår tid, da hele naturen er truet av menneskeskapt farer, som strekker seg fra masseødeleggelsen av verdens regnskoger til den kjernefysiske tilintetgjørelses avsluttende mareritt.

For et århundre siden forkynte Bahá'u'lláh at menneskeheten hadde gått inn i en ny tid. Som lovet av alle fortidens religiøse budbringere, vil den til slutt bringe fred og opplysning til menneskeheten. For å nå dette punktet må imidlertid menneskeheten først bli klar over sin grunnleggende enhet – så vel som Guds og religionens enhet. Før man har nådd en alminnelig erkjennelse av denne helheten og innbyrdes avhengigheten, vil menneskehetens problemer bare forverres.

«Menneskehetens velvære, dens fred og sikkerhet, lar seg ikke oppnå med mindre og førenn dens enhet blir fast grunnfestet,» skrev Bahá'u'lláh. *«Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere.»*

De viktigste sakene miljøbevegelsen står overfor i dag, avhenger av dette punktet. Problemene med forurensningen av havet, utryddelsen av dyrearter, sur nedbør og skogsdød – for ikke å nevne atomkrigens endelige svøpe – tar ikke hensyn til noen grenser. Alle krever en overnasjonal tilnærming.

Mens alle religiøse tradisjoner peker på den type samarbeid og harmoni som faktisk vil være nødvendig for å begrense disse truslene, inneholder bahá'í-troens religiøse skrifter en veldefinert veiledning angående den type ny politisk orden som tilbyr den eneste langsiktige løsningen på slike problemer.

«Det som Herren har forordnet som det ypperste middel og mektigste redskap for verdens helbredelse, er foreningen av alle dens folk i én altomfattende Sak ...», skrev Bahá'u'lláh.

Ut fra bahá'í-troens lære må en slik ny verdensorden bygge på tanken om et samvelde av verdens nasjoner, ha et internasjonalt parlament og utøvende organ til å sette sin vilje ut i livet og være basert på prinsippene om økonomisk rettferdighet, likestilling mellom rasene, samme rettigheter for kvinner og menn og allmenn skolegang.

Alle disse punktene angår direkte ethvert forsøk på å beskytte verdens miljø. Spørsmålet om økonomisk rettferdighet er et eksempel. I mange deler av verden kommer angrepet på regnskogene og truede dyrearter når de fattige i en berettiget søken etter en rimelig del av verdens rikdommer feller trær for å rydde åkerjord. De er ikke klar over at de i det lange løp og som medlemmer av et verdenssamfunn som de vet lite om, kanskje ugjenkallelig forringer snarere enn øker sine barns muligheter for et bedre liv. Ethvert forsøk på å beskytte naturen må derfor også ta opp de grunnleggende misforhold mellom de rike og fattige i verden.

På samme måte kan det å heve kvinnene opp til fullt likeverd med menn fremme miljøsaken ved å bringe en ny ånd av kvinnelige verdier inn i beslutningsprosessen angående naturressursene. Bahá'í-troens skrifter påpeker at *«... mannen har hersket over kvinnen på grunn av sine mer kraftfulle og aggressive egenskaper i både kropp og sinn. Men tyngdepunktet er allerede i ferd med å forskyve seg; kraften mister sitt herredømme, og mental oppvakthet, intuisjon og de åndelige egenskapene kjærlighet og tjeneste, der kvinnen har sin styrke, vinner overtaket. Derfor vil den nye tidsalderen bli mindre maskulin og mer gjennomsyret av kvinnelige idealer ...»*

Undervisning, og spesielt en undervisning som betoner bahá'í-prinsippene om menneskenes gjensidige avhengighet, er en annen forutsetning for å bygge opp en verdensomspennende bevissthet om miljøvern. Troens teologi angående enhet og gjensidig avhengighet angår spesielt miljøspørsmål. For igjen å sitere bahá'í-troens hellige skrifter:

«Med natur menes de iboende egenskaper og nødvendige forbindelser som springer ut av tingenes innerste virkelighet. Og selv om disse innerste virkeligheter opptrer i det største mangfold, er de nært forbundet med hverandre.... Sammenlign tilværelsens verden med menneskets tempel. Alle organene i det menneskelige legemet hjelper hverandre, derfor fortsetter livet... På samme måte er det en underfull forbindelse og utveksling av krefter mellom alle deler av tilværelsen, som er årsak til livet i verden og til at disse talløse fenomener fortsetter.»

Selve den kjensgjerning at slike prinsipper skulle komme med religionens myndighet og ikke bare fra menneskelige kilder, er enda en brikke i den helhetlige løsningen på våre miljøproblemer. Drivkraften bak Assisi-erklæringene om naturen bekrefter denne tanken.

Det finnes kanskje ingen sterkere drivkraft bak sosial forandring enn religion. Bahá'u'lláh sa: *«Religion er det fremste av alle midler for å opprette orden i verden og en fredfull tilfredshet for alle dens innbyggere.»* I forsøket på å bygge en ny økologisk etikk, kan læresetningene i alle religiøse tradisjoner spille en rolle ved å bidra til å inspirere sine tilhengere.

Bahá'u'lláh, for eksempel, påpeker klart behovet for å beskytte dyr. *«Se ikke på Guds skapninger med annet enn godhetens og barmhjertighetens øye, for vårt kjærlige forsyn har gjennomsyret alle skapte ting, og vår nåde har omsluttet jorden og himmelen.»*

Han uttrykte selv at han satte stor pris på naturen og følte dyp kjærlighet til den og fremmet på den måten forbindelsen mellom miljøet og den åndelige verden i bahá'í-teologien. *«Landsbygden er sjelens verden, byen er legemenes verden,»* sa Bahá'u'lláh.

Denne todelingen mellom åndelighet og materialisme er en nøkkel til forståelsen av menneskehetens problem i dag. Fra et bahá'í-synspunkt er de fremste truslene mot vår verdens miljø, slik som truselen om kjernefysisk tilintetgjørelse, tegn på en verdensomspennende

sykdom på menneskets ånd. Sykdommen kjennetegnes av at vi legger overdreven vekt på materielle ting og er så opptatt av oss selv at det begrenser vår evne til å arbeide sammen som et verdenssamfunn. Bahá'í-troen søker fremfor alt å gjenopplive menneskets ånd og å bryte ned de skrankene som begrenser et fruktbart og harmonisk samarbeid mellom menn og kvinner, uavhengig av deres nasjonale, rasemessige eller religiøse bakgrunn.

For bahá'íene er livets mål å fremme en sivilisasjon i stadig utvikling. En slik sivilisasjon kan bare bli bygget på en jord som kan opprettholde seg selv. Bahá'í-engasjementet til fordel for miljøet er av grunnleggende betydning i vår tro.